Raidul aviatorului Ionel Cociaşu

Cu mijloace proprii şi fără mult sgomot, sburătorul român şi-a atins ţinta: Bombay

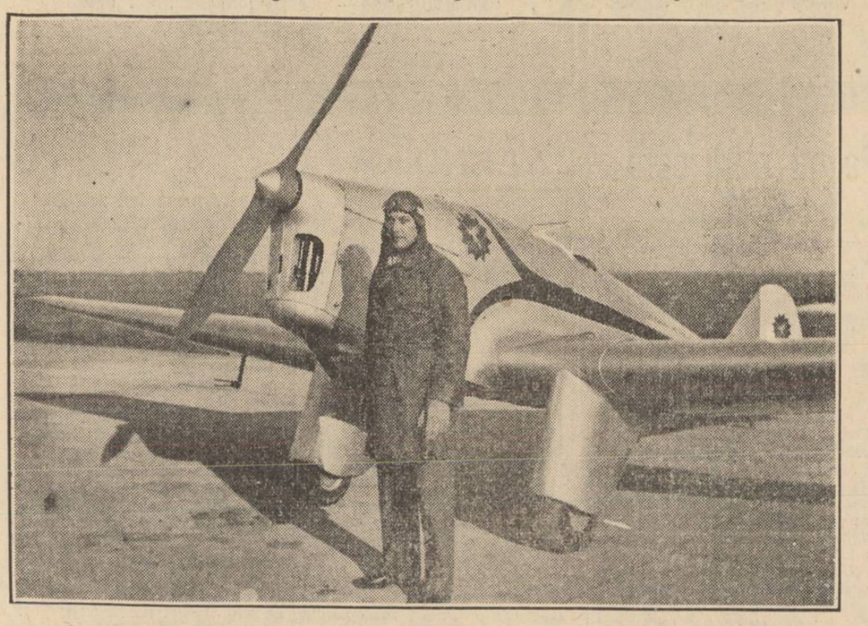

Aviatorul ing. Ionel Cociaşu şi avionul cu care a executat raidul

D. Ionel Cociaşu, inginer şi director comercial la „Lares", este un sburător care iubeşte zările albastre cu o neclintită pasiune.

Când era vorba de vre-o întrecere aviatică, Ionel Cociaşu se grăbia să se înscrie; când trebuirile îi dădeau răgaz, sburătorul visa la meleagurile miraculoasei Indii.

De cum a putut stăpâni aripile unui avon, Ionel Cociaşu a dorit să sboare în direcţia acelei lumi care a atras şi a vrăjit pe atâţia nesburători înaintea sa.

Odată chiar nu s'a mai putut stăpâni.

Era, cred, prin 1931.

Fără material potrivit — cu un Klemm de 40 de cai putere! — Ionel Cociaşu, singur la bord, s'a încumetat să plece într'acolo unde îl chema visul.

N'a prea avut noroc, pentrucă a căzut tocmai când se apropiase de ţintă — dar nici un ghinion prea mare nu l-a păscut... pentru că avioneta s'a sfărâmat, dar pilotul a scăpat teafăr.

Am amintit de această încercare, de oarece Ionel Cociaşu n'a renunţat la gândul lui nici după atâţia ani!

Şi acum, în luna de concediu de vară (pentrucă sburătorul, cu gândul la drumul către India, nu s'a folosit de concediu la timp potrivit, ca să plece de-abia acum şi original la... băi), Ionel Cociaşu, fără multă gălăgie, muncitor, stăruitor şi mai ales, cu mijloace proprii, a săvârşit o faptă care îi fixează locul cuvenit printre piloţii noştri.

RAIDUL, PE ETAPE

In câteva rânduri vom arăta sborul făcut de Ionel Cociaşu.

Duminică, 5 Februarie, fără să-şi ia patetic rămas bun ca să afle toată lumea că pleacă, pilotul a decolat de pe aeroportul Băneasa, la ora 9 şi 15 minute, cu direcţia... Bombay-India.

In 2 ore şi 35 minute, el a ajuns la Istambul, unde s'a aprovizionat cu benzină şi ulei, şi-a revizuit motorul...

Către seară a ajuns la Adana. Acolo îl aştepta un teren de aterizare cam... ciudat: deşi punct vamal, obligatoriu să aterizezi pentru ieşirea din Turcia spre Indii pentru orice aviator, câmpul era plin de noroi şi de gropi.

Fiind cam întuneric, aviatorul s'a tot rotit să-şi caute un loc mai bun, dar, la contactul cu pământul, tot a nimerit cu roata aparatului într'o groapă.

Elicea s'a rupt, prin înclinarea avionului isbită de mal: alt accident n'a fost.

Aducerea unei elici noi pe uscat şi pe apă, cerea vreme.

Băzu Cantacuzino, cavaler, s'a hotărît să-şi ajute camaradul şi, cu elicea necesară legată de „Fleet"-ul lui — după ce-şi scosese în grabă paşaport şi autorizaţie de „survol" (1344 km.), a pornit şi el în raid până la... Adana.

Când l-a văzut sosind Joi dimineaţă (9 Februarie), la ora 8 şi un sfert, cu elicea de ajutor, — Băzu „fugise" în timpul nopţii de la Istambul, ca să ajungă la timp! — Ionel Cociaşu nu-i venea să-şi creadă ochilor.

In aceiaşi zi, după amiază, el a putut sbura spre Alep.

Vineri, 10 Februarie, pilotul român a străbătut distanţa Alep-Bagdad-Barsa, 1211 km.

Sâmbătă, 11 Februarie, distanţa Basra-Buschir-Djask, vreo 900 km.

In această regiune, aviatorul a avut de luptat cu ploile şi vânturile, iar terenul era inundat şi impracticabil în cazul vreunei pene de motor.

A doua zi, Duminică, 12 Februarie, Ionel Cociaşu a sburat dela Djask la Karatchi, cam 1000 km.

Luni a fost vreme deosebit de potrivnică pentru călătorii aerieni.

Dar Marţi, 14 Februarie, aviatorul şi-a putut continua drumul, ajungând cu bine la Bombay, punctul pe care şi-l fixase ca ţintă la plecarea în raid.

Ultima telegramă a lui Ionel Cociaşu nu spune decât că a ajuns şi că rămâne câteva zile.

Dar, din cele ce ştiu intimii lui şi dacă împrejurările vor fi princioase, se poate întâmpla ca aviatorul să se mai avânteze şi până la Ceylon.

Dar pentru cei cari au ştiut că pleacă şi l-au urmărit, Ionel Cociaşu şi-a făcut cu exactitate programul, străbătând în câteva zile o distanţă de aproape 6.000 km.

Şi, în afară de neplăcerea dela Adana, fără accidente.

La Adana însă au mai păţit-o şi alţii, de pildă vestitul Clouston, care, în raidul său Londra-Melbourne, cu vr'un an şi jumătate în urmă, a rămas cu avionul în glod de nu l-a putut scoate nici cu zece bivoli şi a trebuit să aducă şi un tank.

Iar decolarea a făcut-o deadreptul pe şosea singurul teren... practicabil pentru avioane!

VALMAR

Cauzele accidentului de avion dela Braşov

Constatările comisiei de anchetă

Relativ la accidentul de la flotila de bombardament din Braşov, comisia de anchetă a ministerului aerului şi marinei a constatat că un avion de antrenament al acelei flotile a căzut în dimineaţa zilei de 15 Februarie, în urma ruperei unui eleron.

Accidentul a provocat moartea echipajului compus din locotenent Ursu Paraschiv, sublocotenent Mihuţescu Ştefan şi maestrul Iordache Dumitru, iar avionul a fost distrus.

S'au luat măsuri pentru demontarea şi verificarea minuţioasă a eleroanelor dela celelalte avioane.

Diplomele eliberate de şcolile superioare de silvicultură din străinătate

Un examen la Politehnică pentru echivalarea lor

Politechnica „Regele Carol II" din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de Joi, 16 Martie, orele 8½ va fi examenul pentru echivalarea diplomelor eliberate de Şcolile superioare de silvicultură din străinătate.

Candidaţii vor depune examen asupra materiilor de: limba română, legislaţia silvică a României şi terminologia tehnică silvică românească.

La acest examen se pot prezenta candidaţii cari vor preda comisiunei de echivalare, prin rectoratul Politechnicei „Regele Carol II" între 1—10 Martie a. c., o cerere însoţită de următoarele acte: diploma de inginer silvic; certificatul de maturitate (absolvirea liceului), ambele în original şi traduceri legalizate; act de naţionalitate; chitanţa casieriei Politechnicei pentru plata taxei de examen de lei 2.500; trei fotografii.

Actele trebuesc verificate în prealabil de către comisiune; pentru aceasta, ele vor trebui să fie expediate pentru a sosi cel mai târziu până la 10 Martie a. c.

Căminele culturale vor sărbători ziua Constituţiei

D. prof. D. Gusti, preşedintele Serviciului social, a trimis o circulară tuturor căminelor culturale din ţară, din care extragem:

La 27 Februarie 1939 se împlineşte un an dela promulgarea şi publicarea în „Monitorul Oficial" nr. 48 din 27 Februarie 1938 a noui Constituţii — Constituţia „Regele Carol II", — ce pune ţara pe temeiuri cu totul noui, potrivite vremurilor noui prin care trecem.

Căminele culturale, isvoare şi isvoade de redresare culturală — în toate ramurile de activitate ale vieţii populaţiei săteşti şi orăşeneşti — au datoria ca din această zi, ziua Constituţiei noui, să facă o zi de întărire a conştiinţei cetăţeneşti şi naţionale şi a mândriei culturale şi etnice româneşti. Această zi să aducă an cu an încredere tot mai conştientă în bunul destin al ţării şi al neamului, pentru a cărui asigurare să muncim zi şi noapte cu toată ardoarea, atât individual, cât şi colectiv.

Această conştiinţă trebue să o zidească căminul cultural în fiecare suflet, pentru ca din ea să isvorască puteri mereu împrospătate, voinţa tare de a respecta legile ţării de a trăi conform legilor morale şi de a munci astfel cum impun realităţile noastre româneşti.

Căminele noastre culturale sunt, potrivit legii Serviciului social, cele dintâi organe de coordonare a muncii individuale şi obşteşti, spre atingerea acestui scop, pe care M. Sa Regele Carol II îl doreşte şi pentru care noi, toţi, intelectuali şi ţărani, datori suntem să lucrăm cu încredere şi bunăvoinţă, fiecare acolo unde ne trăim viaţa.

In ziua de 27 Februarie toate căminele culturale vor organiza sărbătorirea acestui moment istoric din viaţa statului nostru. In acest scop vor lua contact cu autorităţile locale, cu străjerii şi premilitarii şi vor organiza serbarea. Vor invita întreaga populaţie ca să ia parte.

Căminele culturale vor organiza o şezătoare de lecturi şi explicaţii, în care se vor ceti pasagii din Constituţie şi în special se vor da lămuriri la art. 4 care vorbeşte despre datoriile românilor.

Cântece patriotice, piese de teatru popular patriotice, declamări de poezii, patriotice, etc., vor completa programul serbării.

† Gh. Niculescu Bolintin

Miercuri noaptea, la ora 2, a încetat din viaţă, — în urma unei pleurezii contractate acum o lună, — la locuinţa sa din str. Uranus nr. 41 G. Niculescu-Bolintin, unul dintre magistraţii cei mai cunoscuţi din Capitală.

Cine n'a auzit de Gheorghe Niculescu-Bolintin, care se confunda cu misiunea de judecător de instrucţiune, unul dintre cele mai grele aspecte ale profesiunei de magistrat?

Născut la Bolintinul-din-Vale (Ilfov) în 1877, după ce a absolvit liceul Lazăr şi facultatea de drept din Bucureşti, el s'a înscris în barou, consacrându-se clientelei dela sate în condiţiuni cari au făcut să i se încredinţeze un post de avocat al Statului, pe care l-a slujit în această calitate din 1901 până în 1907.

Intrat în magistratură cu experienţa câştigată în barou, Gh. Niculescu-Bolintin i-a rămas credincios până în 1938, când a împlinit limita de vârstă, mândru de un îndoit record: judecător de instrucţie timp de 26 ani şi numai la cabinetul I al tribunalului Ilfov!

Este prea mare numărul „cazurilor senzaţionale" instruite de el, spre a le înşira în aceste clipe triste. Dar numele infractorilor descoperiţi după sustrageri cu peripeţii pansionate pentru public, sunt în memoria tuturor.

A fost nevoe de acest „tehnician" în numeroase împrejurări ce depăşeau atributele de investigaţie ale celor înzestraţi mai puţin de cât el cu vocaţia de a „vâna" fără greş pe vrăjmaşii vieţei, averei şi liniştei sociale.

Comisar regal la Curtea marţială a marelui cartier general, Niculescu-Bolintin şi-a afirmat însuşirile şi în această situaţiune, precum şi în procesele defetiştilor judecaţi după încheerea păcii.

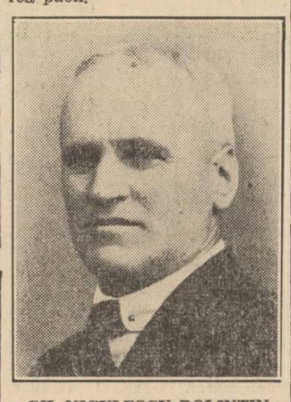

GH. NICULESCU-BOLINTIN -

Deşi plecat din magistratură şi revenit în barou, Niculescu-Bolintin rămăsese „judecătorul de instrucţie", nelipsit de lângă camarazii săi mai tineri, servindu-i cu vasta lui experienţă.

*

Sicriul cu corpul neinsufleţit al fostului magistrat a fost transportat şi depus Joi în capela cimitirului Sfânta Vineri, unde, azi, Sâmbătă la ora 3, după amiază se va oficia ceremonia înmormântării.

Şedinţa consiliului Uniunii generale a şcoalelor secundare industriale

Consiliul Uniunei generale a absolvenţilor şcoalelor secundare industriale, a ţinut şedinţă, Joi, sub preşedinţia d-lui ing. insp. g-ral Elie Bujoiu. D-sa a făcut o documentată expunere a situaţiei în care se găsesc azi absolvenţii învăţământului secundar industrial, spunând că legea care ar fi putut aduce foloase mari atât şcoalei cât şi absolvenţilor ei, viitori industriaşi, este pe cale de a fi modificată, excluzându-se în viitor avantajele ce se acordau tuturor seriilor de absolvenţi. Pentru ca în noua lege să se menţină cel puţin o parte din aceste avantaje, d-sa a spus că pentru a putea susţine cu tărie şi folos dezideratele imperioase, este necesar ca întreaga massă a absolvenţilor să fie strâns unită în jurul Uniunei, care de peste 35 ani luptă ca industria românească să fie a românilor şi în posturile de comandă şi conducere să fie elemente de specialitate cu şcoală şi solid pregătite.

D. maior Stănescu se asociază la apelul făcut de d. preşedinte şi spune că cu asentimentul întreg consiliului va face toate eforturile ca toate asociaţiile de absolvenţi să fie grupate în Uniune.

A făcut propuneri d-nii: Al. Dimitriu, I. V. Dan, ing. Săndulescu, etc.

D. Alex. Ionescu-Vâlcea, care centralizează toate răspunsurile primite dela filialele Uniunei, privitor la înscrierea absolvenţilor în „Frontul Renaşterii Naţionale", spune că răspunsul primit este prompt şi credincios ca întotdeauna când a fost vorba de acte mari şi folositoare ţării.

După aceea s'a hotărît convocarea tuturor preşedinţilor asociaţiilor de absolvenţi pentru întocmirea planului de lucru pe viitor.

Studenţimea a sărbătorit Joi pe d. Gusti

D. prof. G. G. Mironescu, decanul facultăţii de drept, rostindu-şi cuvântarea

Studenţii din Capitală s'au întrunit Joi d. a. la facultatea de litere ca să-şi manifesteze mulţumirea pentru punerea în aplicare a legii Serviciului social şi să mulţumească, în acelaş timp, d-lui prof. D. Gusti, preşedintele acestei instituţii.

Au fost de faţă toţi decanii facultăţilor în frunte cu d. rector C. Stoicescu şi numeroşi studenţi.

D. rector C. STOICESCU a spus că secretul izbânzii depline a d-lui prof. Gusti şi cristalizarea într'o lege a Serviciului social a tuturor năzuinţelor sale înalte, se datoreşte studenţimii care a format echipele regale.

D. Gusti a distrus legenda că profesorul universitar e un om care ignorează experienţele tumultoase ale vieţii. D-sa, prin crearea institutului de cercetări sociale a creat un nou tip de intelectual care ştie să coordoneze munca dela catedră cu realităţile sociale.

D. prof. G. G. MIRONESCU, consilier regal şi decan al facultăţii de drept, a spus că d. Gusti este un deschizător de drumuri, prin faptul că a creat o metodă nouă în care cercetările vieţii sociale sunt experimentate riguros, pe teren.

Pentru realizarea adevăratelor principii ale nouei mişcări, d-sa a isbutit prin dragostea de ştiinţă şi dragostea de neam.

D. prof. C. RADULESCU-MOTRU, preşedintele Academiei Române şi decan al facultăţii de litere, a cerut studenţilor, cari vor fi echipieri, să depună un efort sincer în munca aceasta constructivă, reglementată acum prin legea serviciului social.

D. dr. MEZINCESCU, în numele facultăţii de medicină, a arătat că activitatea d-lui prof. D. Gusti va fi sprijinită cu tot interesul de viitorii medici.

In numele studenţimii au vorbit d-nii: *N. Mânăţoru, T. Rusu, Coriolan Gheţie, Ion Altenliu, Panait Toporaş, Coteanu, Aristide Istrate, Mircea Bălteanu, Gh. Neculea şi Mariana Drăguţ.*

D. prof. DIM. GUSTI a mulţumit tuturor celor cari i-au adus elogii pentru activitatea d-sale.

„Echipele studenţeşti — a spus d-sa — sunt înfăptuirea unui gând regal. Eu n'am decât meritul de a fi ferit de primejdii şi de defecte această înfăptuire.

D. Gusti a prezentat apoi o serie de documente revelatorii asupra muncii depuse de echipieri şi a dat lămuriri asupra modului în care va funcţiona Serviciul Social, precizând că fiecare student e obligat să facă un stagiu de trei luni într'o echipă regală.

La urmă s'a expediat o telegramă de omagiu M. S. Regelui, după care asistenţa a cântat Imnul Regal.

Cum se alege noul Papă

Marile solemnităţi ce se vor desfăşura la Roma

Constatându-se de cardinalul Camerlengo moartea Papii, toţi cardinalii sunt încunoştinţaţi numaidecât şi chemaţi la Conclav de către decanul cardinalilor, adică cel mai vechi în acest rang. Dreptul de alegere îl au toţi cardinalii. De drept poate fi ales orice catolic, fiind numai simplu preot sau laic; de fapt însă, dela Papa Bonifaciu al IX-lea (1389) încoace, se aleg numai cardinali. Toate normele şi legile după care se face alegerea Papii au fost stabilite de marele Papă Pius X la 25/XII/1904 în Constituţiunea apostolică „Vacante Sede Apostolica", prin care a abrogat (anulat) toate constituţiunile vechi referitoare la alegerea Papii.

PREGATIREA CONCLAVULUI

Benedict XV şi Pius XI au mai modificat şi adăugat unele paragrafe constituţiunii lui Pius X, şi alegerea noului Papă se face astăzi în modul următor:

Conclavul se deschide cel mai târziu a 19-a zi după moartea Papii, în care timp se pregătesc toate cele trebuincioase. In acest timp cardinalii se adună de două ori pe zi. In întâia se sfarmă sau se rupe Inelul Pescarului (annulus Piscatoris), ce-l avea defunctul Papă şi se pune împreună cu sigiliul său în sicriu. Se aleg dintre cardinali trei care să organizeze Conclavul, alţi trei care să aprobe şi să examineze bine conclaviştii, patru pentru verificarea voturilor, apoi un secretar al Sf. Colegiu, un mareşal, un duhovnic, un arhitect, doi medici şi un maestru de ceremonii care au grije ca toate să se împlinească cu exactitate.

Administrarea bunurilor şi drepturilor temporale ale Sf. Scaun o are cardinalul Camerling pe tot timpul Conclavului.

In acest timp de nouă zile în bisericile din Roma se celebrează sf. liturghie şi se fac rugăciuni pentru defunctul Papă şi pentru ca Dumnezeu să dea bisericii sale un vrednic şi sfânt şef.

PAZA

Se pregătesc atâtea camere câţi cardinali sunt şi fiecare cardinal poate lua în Conclav cel mult doi servitori, care îndată ce intră jură sub pedeapsa afurisaniei că nu vor descoperi nimănui şi niciodată orice ar putea cunoaşte. Poarta Conclavului se încuie, e păzită de garda nobilă a Vaticanului, aşa ca nimeni să nu mai poată comunica cu cei din afară. Incuindu-se poarta, trei cardinali sunt însărcinaţi să cerceteze toate colţurile şi să vadă dacă nu e înlăuntru cineva, care n'are drept să vie în Conclav.

Cardinalii înşişi jură sub aceeaşi pedeapsă că vor păstra secretul pentru toată vieaţa, că vor observa cu stricteţă canoanele bisericeşti referitoare la această alegere şi că vor da votul după cum Dumnezeu îi va lumina.

ALEGEREA NOULUI PAPA

A doua zi dimineaţă, după încuierea Conclavului, se dă semnul cu un clopoţel de trei ori. Toţi cardinalii se adună în capela Sixtină, unde se cântă sf. liturghie de către decanul sf. colegiu iar ei, deoarece nu spun sf. liturghie tot timpul Conclavului, primesc sf. împărtăşanie din mâna lui. La sfârşitul liturghiei se recitează „Veni Creator Spiritus" (Vino Duhule prea Sfânt), apoi se procedează la alegerea noului Papă.

Forma obişnuită a alegerii se face prin scrutiniu. Toţi cardinalii se adună la timpul stabilit în capela Sixtină. Fiecare şade la locul său sub un baldachin şi primeşte câte două, trei buletine pregătite anume pentru vot. Apoi secretarul sf. Colegiu şi maestrul de ceremonii ies din capelă care e încuiată imediat de un cardinal, rămânând înăuntru numai cardinalii. După ce fiecare cardinal şi-a dat seama pe cine trebue să aleagă, scrie numele candidatului său pe buletinul primit pe care îl închide şi îl sigilează cu ceară roşie, apoi luându-l cu două degete şi ridicându-l ca să fie văzut îl duce la altar, unde se îngenunchiază, se roagă puţin, apoi se scoală şi zice cu glas tare: „Imi este martor Domnul Cristos, care mă va judeca, că aleg pe acela care după Dumnezeu îl socotesc că trebue să fie ales". Pune buletinul pe patenă şi îl lasă să cadă depe dânsa, în potirul ce-i pregătit pe altar, apoi închinându-se către altar se întoarce la locul său.

VOTAREA

Dupăce toţi cardinalii au depus buletinul lor pe altar, trei dintre cei numiţi scrutatori, merg la altar. Intâiul ia câte un buletin, îl deschide, îl cercetează, îl dă celui de al doilea, care şi el îl cercetează şi îl dă celui de al treilea; acesta îl citeşte cu glas tare, iar ceilalţi cardinali înseamnă fiecare numele candidaţilor şi voturile ce le-au primit.

Dacă nimeni nu obţine două treimi din voturi, buletinele se ard şi votarea se face din nou.

Cel ce obţine cel puţină două treimi din voturi este ales Papă, dar i se cere consimţământul său. Deaceea cardinalul decan îl întreabă: „Primeşti alegerea Ta de „Summus Pontifex (Papă) făcută după canoane?" Dacă nu primeşte alegera lui întru Papă, atunci se începe o alegere nouă în modul arătat mai sus. Dacă primeşte, răspunde: „Primesc". Apoi noul ales îşi ia numele ce vrea să-l aibe ca Papă. Intr'aceasta baldachinele cardinalilor sunt date jos, afară de acela al noului Papă, iar buletinele împreună cu paie se ard într'un cos pentru ca poporul care aşteaptă cu nerăbdare în piaţa Bazilicei Sf. Petru să afle că s'a făcut alegerea.

„HABEMUS PAPAM"

Un cardinal iese pe balcon şi vesteşte: „Habemus Papam" (avem Papă), spunând numele nou şi cel de familie al noului Papă. După ce îşi dă consimţământul, noul ales are numai decât jurisdicţiune (putere) deplină şi absolută asupra lumii întregi. Apoi trece în sacristie şi îmbracă odăjdiile pontificale, vine în capelă, unde cardinalii îi dau întâia veneraţiune. Iese pe balcon şi dă poporului, care-l aclamează frenetic, întâia binecuvântare numită „Urbi et orbi" (Romei şi lumii întregi). Se întoarce apoi în capela Sixtină unde primeşte a doua veneraţiune din partea cardinalilor, în semn de supunere şi ascultare. Se duc cu toţii în procesiune în Bazilică şi la mormântul Sf. Petru. Aici cardinalii îi jură supunere. Noul Papă dă din nou binecuvântarea apostolică iar poporul îl aclamează până ce procesiunea intră în palatul Vaticanului.

Incoronarea Papei

Hotărându-se ziua încoronării, se încep numaidecât pregătirile trebuincioase. Bazilica Sf. Petru e împodobită cu draperii de damasc roşii, cu galoane de aur şi cu o mulţime de candelabre mari şi preţioase. Totul e împodobit cu ce e mai scump şi mai frumos, în simetrie şi eleganţă.

In dimineaţa zilei stabilite se adună în vastele şi minunatele săli ale Vaticanului toţi cardinalii, episcopii ce se află la Roma şi din apropiere, superiorii tuturor ordinelor şi congregaţiunilor religioase, canonicii Latranului şi ai Vaticanului, precum şi ambasadorii şi diplomaţii tuturor naţiunilor; iar în Bazilică nu pot intra decât cei ce au bilet de intrare, căci altfel s'ar întâmpla nenorociri din cauza mulţimii care vrea să ia parte.

PROCESIUNEA

La ora fixată, începe procesiunea impunătoare care intră în Bazilică printre două rânduri de soldaţi ai gărzii papale. Lumea aclamă cu entuziasm pe noul Papă, care îi binecuvântează de pe Sedia gestatoria (Un scaun dus pe umăr de 6—8 persoane). Corul papal intonează cuvintele lui Cristos către Sf. Petru care-l făcură capul bisericii Sale: „Tu es Petrus... (Tu eşti Petru). Nimeni nu poate să-şi închipue ce bucurie şi ce emoţie stăpâneşc pe cei de faţă în acele clipe, dacă nu au luat parte vreodată la o asemenea manifestaţie extraordinară.

Cortegiul înaintează. Un preot, ţinând în mână o trestie, în vârful căreia se găsesc bucăţile de vată, le aprinde în trei locuri anumite cântând: „Sancte Pater, sic transit gloria mundi" (Sfinte Părinte, aşa trece slava lumii), pentru a aminti noului Papă tocmai în ziua când e încoronat cu cea mai mare pompă, cât de scurtă e slava acestei lumi, întocmai ca flacăra acelor bucăţele de vată, care aprinse s'au şi mistuit. Din această cauză, să cârmuiască biserica cu dreptate şi sfinţenie pentru a dobândi slava nepieritoare a cerului.

LA MORMANTUL SF. PETRU

Ajungând procesiunea la mormântul Sf. Petru, toţi îmbracă odăjdiile sfinte precum şi noul Papă şi se începe sf. slujbă în cursul căreia toţi se roagă lui Dumnezeu pentru buna stare a noului Pontif. Sfânta slujbă este ţinută cu cea mai mare solemnitate şi pompă, însoţită de o muzică fermecătoare. La sfârşit, după ce clerul întreg se roagă pentru noul păstor, cardinalul decan îi pune pe cap coroana papală numită „Tiară", compusă din trei coroane, zicându-i în acelaş timp: „Primeşte tiara împodobită cu trei coroane şi să ştii că eşti părintele principilor şi regilor, cârmuitorul lumii şi pe pământ vicarul Mântuitorului nostru Isus Cristos, Căruia să-i fie slavă şi mărire în veci şi vecilor. Amin".

Primind tiara Sf. Părinte dă binecuvântarea sa apostolică tuturor. Cortegiul se formează din nou, lumea aclamă şi procesiunea ieşind din Bazilică se întoarce în Vatican, lăsând în inima tuturor cea mai frumoasă amintire pentru întreaga lor viaţă.

S. TH. B.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRICHT: KING FEATUR ES SINDICATE and „UNIVERS UL".

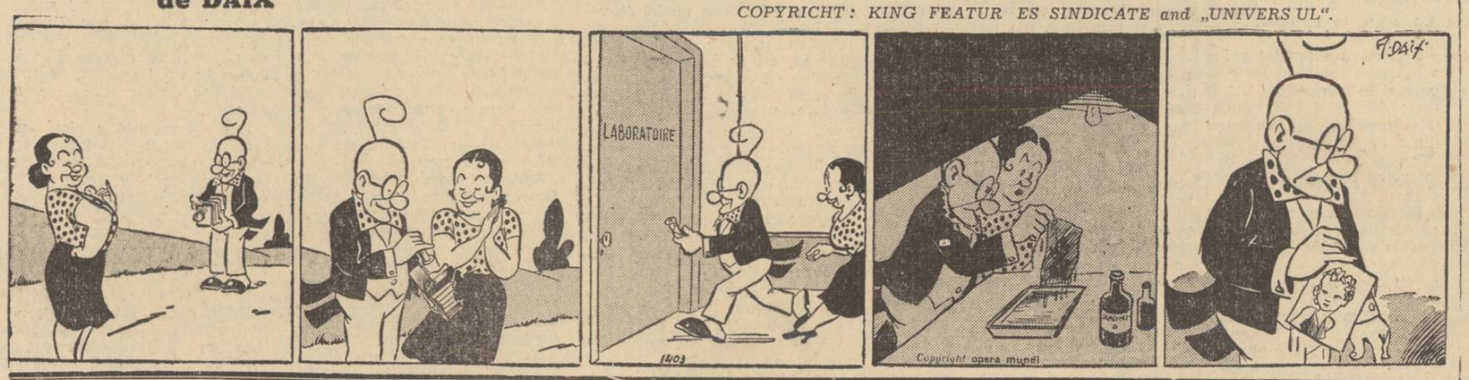

STIAŢI CĂ...

Desen de Grad.

DIN ANTRACIT SE POT SCOATE ASTĂZI, MAI BINE DE 900 COLORANŢI DIFERIŢI. CEL DINTÂI COLORANT A FOST SCOS DIN ANTRACIT ACUM 80 ANI
VÂRSTA MIJLOCIE ÎN CLIPA MORŢII A TUTUROR PREŞEDINŢILOR STATELOR-UNITE, DELA WASHINGTON LA COLIDGE, A FOST DE 68 ANI
HIPOPOTAMUL PITIC (CARE TRĂEŞTE ÎN IN AFRICA DE APUS) DEVINE DIN CE ÎN CE MAI RAR, EL CÂNTĂREŞTE APROAPE 100 Kg. ŞI ARE ASPECTUL UNUI CÂINE MAI MARE, ŞI E FOARTE GREU DE VÂNAT.
MAREA MOARTĂ NU E MOARTĂ EA ADĂPOSTEŞTE ANIMALE DE MICI DIMENSIUNI, DE PE CELE MAI DE JOS TREPTE ALE SCĂRII ZOOLOGICE